PÀTRIA EQUIVOCADA

~~Bella regina dels immaculats valencis!~~

I

~~AIBA~~
Fornits atlets, a proa s'hi cap
SALVAT-PAPASSEIT

No! llengua interrogada, Catalunya,
Et busco, que perduri el tremolor,
Amor, m'alanço a aquesta boira llunya
Del teu gran bou obert; surto al balcó

I et veig més bella. On vas? I qui t'empunya
En la fosca? Ombra, tremola. Així no;
Hauries d'haver mort. Pells d'home, llunya
La llum futura, el món ens vol millor.

Verdeja, Catalunya! Ai! deserta
No sents sonar el planeta. Un braç obscur
Et para la bellesa descoberta.

Catalunya mig morta, amor, fang pur,
La teva mossegada llunya oberta
Roda amb la clau del foc cap al futur.

II
(LA RUTA)

Amor, busca la ruta del progrés,
No equivoquis les flors, busca la ruta,
Escala els trossos sola i mai més
La gota del teu cor serà la bruta

Extent la mà cap a les formes, fes
de la matèria una intima disputa
Entre els sentits, futura llum, despres,
Del respirar que va gastant la gruta.

Dona nous braços a la flor i combat
La boca de la roca, la fumera,
~~La terra que s'ensorra, la sal d'ella.~~
Els vidres que ostilitzen l'empedrat

Que el tro el lumini el peu i busqui estrella:
~~Cada boca de roca és una estrella~~
El so de les paraula del passat,
El seu cril d'argua, deixa-l a Castella.